

A Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság számos szakmai szervezet – így a MMK Történelmi Bizottságának – kezdeményezését és véleményét figyelembe véve 46/2006. számú határozatával a Nemzeti Sírkert részévé nyilvánította Csongrád megye temetőiből – többek között – az alábbi neves személyek sírját is:

Malina Gyula (Esztergom, 1853. május 24 – Szeged, 1918. december 2.) mérnök, a Tisza-szabályozás egyik jeles alakja. Diplomáját a zürichi műegyetemen szerezte. Kezdetben több tiszai társulatnál működött, majd 1878-tól folyammérnök és középítészeti felügyelő volt. 1889-től a Földművelésügyi Minisztérium tiszai osztályát vezette, de a következő esztendőben kilépett az állami szolgálatból, mert a Felső-torontáli Ármentesítő Társulat meghívta igazgató főmérnökének. A vízepítészeti gyakorlat számára is jelentős folyószabályozási és vízepítési kutatásokat, kísérleteket végzett, amelyekről több publikációt jelentetett meg a szaklapokban. Sírja a szegedi Dugonics temetőben található (IV/D. 7. sor 6. sír)

Rapaich Radó (Szeged, 1848. március 13. – Szeged, 1907.) Jogász, a FM tiszai ügyosztályának, majd vízügyi főosztályának vezetője, árvízi kormánybiztos, utóbb államtitkár, a vízjogi törvény szövegének egyik szerzője. Sírja a szegedi Belvárosi temetőben található (II. Kzp. sor, 127-136. sír)

Vedres István (Szeged, 1765. szeptember 22.– Szeged, 1830. november 4.) Mérnök, gazdasági-műszaki szakíró, Szeged városának főmérnöke, a Duna–Tisza-csatorna megépítésének egyik szorgalmazója, Szeged árvédekezésének irányítója. Úttörő munkát végzett a futóhomok megkötése terén, vízgazdálkodási elgondolásai Széchenyi programjának kidolgozására is hatással voltak. Szakirodalmi munkáiban az egységes szemléletű Tisza-szabályozást sürgette, valamint víztározók létesítését, az öntözéses gazdálkodást, a rizstermesztést, valamint a tógazdálkodás fejlesztését javasolta. Sírja a szegedi Belvárosi temetőben található (III. Kzp. sor, 133-138. sír)